

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 11 febr. 1896, kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion angående ersättning till
länsmannen N. M. H. Sunding för mistad åklagareandel.
(I. A.)*

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling öfverlemnad motion (n:o 54) har herr *J. Bromée* föreslagit, att Riksdagen måtte besluta att till länsmannen *N. M. H. Sunding* bevilja såsom godtgörelse för honom frångångna åklagareandelar — utgörande enligt Offerdals häradsrätts utslag den 10 oktober 1890 i mål emellan honom och *Lewis Miller* 37,621 kronor 33 öre — ett belopp af 3,760 kronor att till länsmannen *Sunding* utbetalas på tid och sätt, som statsutskottet funne lämpligt föreslå.

På sätt i motionen omförmäles, har förslag i likartadt syfte med den nu föreliggande motionens förut varit föremål för statsutskottets och Riksdagens pröfning med anledning af en vid 1892 års lagtima riksdag i samma ämne väckt motion; och får utskottet, beträffande de i sjelfva saken förekomna omständigheter, erinra, hurusom, enligt hvad i utskottets utlåtande vid frågans föregående behandling meddelades, länsmannen *Sunding* på grund af kongl. förordningen den 23 september 1887, å tienstens vägnar, den 1 augusti 1890 verkställt beslag å ett parti sågade trävaror, tillhörigt storbrittaniske undersåten *Lewis Miller* och upplagdt vid hans sågverk i Trångsviken inom Jemtlands län; och hade *Sunding* genom stämning samma dag mot *Miller* väckt åtal vid

Offerdals häradsrätt med yrkande, att han måtte fällas till laga ansvar för det han, ehuru utlänning, i riket drefve sågverks- och handelsrörelse utan att dertill hafva utverkat sig Kongl. Maj:ts tillstånd samt att det i beslag tagna trävarupartiet måtte dömas förbrutet. Genom utslag den 10 oktober 1890 godkände häradsrätten åtalet och dömde Miller, på grund af 26 § 1 mom. äfvensom 18 och 31 §§ i kongl. förordningen den 18 juni 1864, såsom dessa lagrum lydde i ofvannämnda förordning af den 23 september 1887, att, för det han, ehuru utlänning, utan tillstånd här i riket idkat sågverksrörelse och dermed sammanhängande handtering, böta 200 kronor samt förklarade de i beslag tagna trävarorna, som uppskattats till ett värde af 56,432 kronor, vara förverkade; och skulle af nämnda värde, liksom af bötesbeloppet, två tredjedelar tillfalla åklagaren och en tredjedel kronan. Mot detta utslag anförde Miller icke besvär; och vann alltså utslaget laga kraft. Men på derefter af Miller gjord nådeansökan förklarade Kongl. Maj:t genom utslag den 14 november 1890, att de i beslag tagna trävarorna icke skulle anses vara förverkade.

Vid 1895 års riksdag blef visserligen en väckt motion om godtgörelse till länsmannen Svenonius för under liknande förhållanden mistad åklagareandel i förbrutet gods, ehuruval af utskottet afstyrkt, af Riksdagen bifallen; men då utskottet icke varit i tillfälle att bedöma, huruvida sådana ömmande omständigheter, som vid frågan om godtgörelse till Svenonius åberopats, i nu ifrågavarande ärende föreligga, finner sig utskottet, under hänvisande till hvad utskottet i sitt vid 1892 års riksdag afgifna utlåtande angående ersättning till Sunding anført, böra hemställa,

att herr Bromées förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 februari 1896.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Reservation

af herrar *O. Jonsson, H. Andersson, S. G. von Friesen* och *P. Norberg*, hvilka ansett, att utskottet bort hemställa,

att herr Bromées förevarande motion må på det sätt bifallas, att Riksdagen till länsmanen *N. M. H. Sunding*, såsom godtgörelse för honom frångången åklagareandel, beviljar ett belopp af 2,000 kronor, att uppföras bland de extra ordinarie anslagen å riksstatens sjette hufvudtitel.